

Цар Юдейський

Матвія 27:32-66

Марка 15:22-47

Луки 23:26-56

Івана 19:17-42

Суд і Розп'яття

Перед уроком вивчіть історію за всіма чотирма Євангеліями та об'єднайте інформацію, щоб розповісти її, обравши для викладання одне з Євангелій.

Уся історія суду над Христом та Його розп'яття викладається в кількох уроках. Цей урок буде зосереджений лише на розп'ятті Ісуса після Його суду та винесення вироку Понтієм Пілатом.

Подайте короткий огляд останніх подій.

Урочистий в'їзд: Лише кілька днів тому Ісус урочисто в'їхав до Єрусалима, де Його вітали радісні натовпи (Матвія 21:1-11; Марка 11:1-11; Луки 19:29-44; Івана 12:12-19).

Таємна вечеря: Ісус розділив Свою останню вечерю з учнями у верхній кімнаті (Марка 14:15; Луки 22:12).

Він розділив з ними трапезу, яку ми тепер називаємо Причастям.

Ісус омиває ноги учням і говорить про Свою зраду (Івана 13:1-10)

Оливна гора: Вони залишили верхню кімнату і пішли на Оливну гору (Матвія 26:30; Марка 14:26), а потім до Гетсиманського саду, де Ісуса арештовують.

Суд: Ісуса ведуть до палацу первосвященника, де Його судять і визнають винним у смерті. Потім Його відправляють до римського намісника для винесення вироку.

Вирок: Ісуса відправляють до Понтія Пілата для засудження на смерть. Пілат відсилає Його до Ірода, Ірод повертає Його Пілатові, і зрештою Пілат поступається вимогам народу і видає Ісуса на розп'яття.

Ісус був бичований, побитий і засуджений на смерть. Його відправляють на розп'яття.

Це розп'яття відбувається вдень, перед тим, як із заходом сонця почнеться Пасха. Серед вчених існують певні суперечки щодо того, в який день тижня Христос був розп'ятий. Історично церква широко визнавала, що Христос був розп'ятий у п'ятницю. Згідно з Писанням, беззаперечно, що Він воскрес у перший день тижня, яким була неділя. Юдеї дотримуються Суботи в суботу, сьомий день тижня, що робить неділю першим днем тижня. Смерть у п'ятницю ставиться під сумнів через твердження Ісуса, що Він буде в серці землі три дні й три ночі. (Матвія 12:40) Смерть у п'ятницю означала б лише дві ночі в могилі, тому обговорювалася ймовірніша дата розп'яття – четвер. Прочитання Івана 19:31 говорить, що та Субота була великим днем.

В юдейській культурі існувало два типи Субот. Щотижнева Субота починалася в п'ятницю із заходом сонця і тривала до заходу сонця в суботу. Але є й другий тип Суботи: святкова Субота. Пасхальна Субота припадає на певний день року (15 Нісана за юдейським календарем), а не на певний день тижня. Будь-який день тижня, на який вона випадає, вважається Суботою, і її називають великою Суботою. Вважається, що того конкретного року велика Субота припала на п'ятницю, і це найкраще узгоджується з рештою наданої нам інформації. (Луки 23:54) Велика Субота тривала б з вечора четверга до п'ятниці, а щотижнева Субота настала б одразу після неї – з вечора п'ятниці до суботи. Це означало б, що Ісус помер у четвер вдень, залишаючись у могилі в ніч на четвер, ніч на п'ятницю та ніч на суботу, і воскрес рано-вранці в неділю, до сходу сонця.

Цар Юдейський

Ця інформація призначена для вчителя, і нею можна ділитися з учнями на ваш розсуд. Однак, важливо донести до учнів, що Ісус був розп'ятий на Пасху, оскільки Він є сповненням Писання про жертвовного Агнця.

Обговорення:

Пасха була святом, яке юдеї відзначали щороку як нагадування про Боже визволення юдеїв з Єгипту. Останньою з десяти кар була смерть первістків. Юдеям було сказано заколотися ягня і помазати кров'ю одвірки своїх домовок. Коли ангел смерті бачив дома з «кров'ю агнця», він «обминав» ці дома.

Після того, як Ісус залишив суд Пілата, Він уже сильно постраждав. Його бичували, били і зовсім принизили. За Ісусом слідував величезний натовп, і багато жінок, які йшли за Ним, плакали й голосили. Ісус каже їм не плакати за Ним і пророкує падіння Єрусалима (яке відбулося в 70 році н.е.).

Римляни наказали чоловікові, що проходив повз, Симонові з Кириної, і змусили його нести хрест Ісуса. Припускають, що Симон був у Єрусалимі на Пасху. Він є батьком Олександра та Руфа (Марка 15:21).К

Кириная знаходилася на території сучасної Лівії, у північній Африці. Вчені вважають, що, можливо, Симон був темношкірим, і це робило його очевидним чужинцем, через що його могли виділити, щоб нести хрест Христа. Часто вважають, що Ісус ледве ніс хрест, і саме римські воїни змусили Симона нести хрест.

Ще одна цікава річ, на яку варто звернути увагу, – це деталі про Руфа та Олександра. Вважається, що Марк згадує ці імена спеціально тому, що люди, яким він писав, коли створював Євангеліє від Марка, могли знати Руфа та Олександра особисто. Ім'я Руф згадується лише в одному іншому місці в Біблії, коли апостол Павло згадує Руфа в Римлян 16:13. Вчені припускають, що це той самий Руф, який був сином Симона з Кириної. Було б логічно припустити, що, можливо, несення цього хреста мало такий вплив на Симона, що його сім'я стала християнами після воскресіння Христа.

Вони привели Ісуса на Голгофу, що означає «місце черепа». Все в Божому Слові має значення, не завжди зрозуміло, яким саме є це значення, і багато людей намагалися інтерпретувати його за допомогою різних теорій.

Цей урок представляє деякі можливі варіанти значення цієї назви, але жоден з них не доведений.

Протягом століть точилися суперечки про те, чому цю місцевість називали місцем черепа. Кажуть, що, дивлячись на цю місцевість здалеку, можна побачити гробниці, що за формою нагадують череп. Існують також теорії, що це місце, де був похований Адам. Це означало б, що тут був похований перший Адам, а новий Адам, або другий Адам, також названий «останній Адам», Ісус (1 Коринтян 15:45), був розп'ятий над його могилою. Череп Адама лежав би біля підніжжя хреста, що могло б символізувати нове «дерево життя». Це також могло б бути символом того, що кров Христа зійшла в землю, щоб відкупити її від прокляття, а також відкупити первородний гріх Адама. Однак деякі вчені припускають, що катаклізмичний характер потопу, описаного в Бутті, міг унеможливити ідентифікацію місця поховання Адама.

Цар Юдейський

Інший можливий варіант полягає в тому, що люди вірять, що саме тут Давид виставив голову Голіафа (1 Самуїла 17:54). Давид відтяв Голіафові голову після того, як убив його, і приніс його голову до Єрусалима. Ймовірно, її виставили на найвищому пагорбі за межами Єрусалима, яким могла бути Голгофа. Бронзовий панцир Голіафа, як кажуть, був схожий на зміїний, що порівнює його зі змієм в Едемському саду. Якщо його голова була виставлена тут, також вважається, що його череп теж був тут похований.

Це символізувало б, що ноги Ісуса – Його п'ята – розчавлять голову змія (Буття 3:15).

Йому дали пити вино, змішане з жовчю, і, скуштувавши, Він не захотів пити. (Матвія 27:34) Євангеліє від Марка каже, що Йому давали... вина, змішаного зі смирною, але Він не прийняв. (Марка 15:23) Деякі вчені вважають, що, можливо, ця суміш була якимось лікарським засобом, запропонованим Йому, щоб допомогти приглушити біль, інші вважають, що це було запропоновано для глузування. Ісус сказав на Таємній Вечері, що не питиме від плоду виноградного аж до того дня, коли питиме нове вино в Божому Царстві. (Марка 14:25) Вони привели Його на місце, що зветься Голгофа, і там вони розп'яли Ісуса.

Обговорення:

Біблія не описує точного процесу, але ми знаємо це з історії. Його руки та ноги були прибиті до хреста, і Його розмістили вертикально на хресті на вершині найвищого пагорба, в центрі, щоб усі бачили.

По обидва боки від Ісуса були двоє інших злочинців. Ісуса зображують як найгіршого з трьох, оскільки Його виставляють попереду і в центрі за Його «злочини». Інших злочинців назвали розбійниками; те саме слово вживається щодо Варавви, якого відпустили, і називають розбійником. Вважається вельми ймовірним, що ці інші чоловіки на хрестах поруч з Ісусом також були бунтівниками, або революціонерами, як і Варавва.

З Нього зняли одяг, Він був оголений, і воїни кидали жереб за Його одяг.

Обговорення:

Як виглядало кидання жереба? Вони, мабуть, мали якісь кості або спосіб розіграти Його одяг.

Багато людей бачили розп'яття Христа. Ісус був дуже відомий у ті дні, і люди з цікавості приходили подивитися на Нього на хресті. Багато хто проходив повз і казав: «Ти, що руйнуєш храм і за три дні будуєш, спаси Себе Самого і зійди з хреста. Якщо Ти Божий Син, зійди з хреста». Первосвященики, старійшини та книжники казали:

«Інших спасав, а Себе Самого не може спасти! Якщо Він Цар Ізраїля, нехай тепер зійде з хреста, і ми повіримо в Нього. Він покладав надію на Бога, нехай Бог визволить Його... Він казав, що Він Божий Син».

Цар Юдейський

Тоді один зі злочинців на хресті сказав: «Хіба Ти не Христос? Спаси Себе і нас!» Але інший злочинець сказав: «Чи ти не боїшся Бога, коли й сам на те саме засуджений? Ми одержуємо належне за наші вчинки, але Цей Чоловік нічого поганого не зробив». Тоді той злочинець звернувся до Ісуса і сказав: «Господи, згадай мене, коли прийдеш у Своє Царство!» А Ісус відповів: «Істинно кажу тобі: сьогодні ти будеш зі Мною в раю».

Ісус подивився на все це з хреста і сказав:

«Отче, прости їм, бо не знають, що роблять» (Луки 23:34).

Над головою Ісуса був напис:

«Ісус Назарянин, Цар Юдейський». (Матвія 27:37; Марка 15:26; Луки 23:38; Івана 19:19). Напис був зроблений трьома мовами: єврейською, грецькою та латинською, і багато юдеїв читали його. Первосвященики пішли до Пілата, щоб сказати йому змінити це. Вони сказали йому не писати «Цар Юдейський», а написати, що Він казав, ніби Він Цар Юдейський.

Але Пілат сказав: «Що я написав, те написав» (Івана 19:20-22).

Те, що написав Пілат, було правдою, і це був ще один спосіб, яким Бог підтвердив юдеям, що це був їхній Месія.

Настала темрява. Була шоста година, тобто полудень. Було темно з полудня до 3-ї години пополудні. Як би це виглядало?

Учень Іван (учень, якого Ісус любив) стояв біля хреста з Марією, матір'ю Ісуса, Марією, тіткою Ісуса, та Марією Магдалиною. Коли Ісус побачив Свою матір та Івана, Він сказав: «Жінко, ось твій син!» А Іванові Він сказав: «Ось твоя мати!» Після цього Іван узяв Марію до себе додому як свою матір.

О дев'ятій годині (3-й годині пополудні) Ісус голосно вигукнув. Він сказав: «Елі, Елі, лама савахтані?» Люди навколо не зрозуміли, що Він казав. Вони думали, що Він кличе Іллю. Але те, що Він насправді сказав, було:

«Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув?»

Ісус став гріхом за нас. (2 Коринтян 5:21) Але гріх відділяє нас від Бога. (Ісаї 59:2) Тож коли Ісус став нашим гріхом, Бог мусив відвернутися від Ісуса; Він мусив покинути Свого власного Сина. Ймовірно, це було найважче, через що пройшов Ісус. Оскільки Він пройшов через це заради нас, Бог покинув Ісуса, щоб ми ніколи не були відділені від Бога. (Повторення Закону 31:6; Євреїв 13:5) І ми знаємо, що Ісус завжди з нами (Матвія 28:20).

Ісус тепер знав, що все звершилося. Щоб сповнилося Писання, Він сказав: «Я спраглий!», і вони, намочивши губку в оцті, настромили її на тростину і піднесли Ісусові, щоб Він напився.

Обговорення:

Поговоріть про те, як би це було.

Після того, як Ісус прийняв оцет, Він сказав: «Звершилося.»

Цар Юдейський

Що звершилося? Це кульмінація всього Писання аж до цього моменту. Ісус – це Бог у тілі, Який прийшов як людина, щоб відкупити все людство. Відносини між Богом і людиною тепер відновлені.

Цим закон був виконаний. Усе, що століттями було проти людини, тепер завершено. Ми більше не під законом, і в нас більше немає набору правил, які ми мусимо виконувати, щоб догодити Богові. Закон був прибитий до хреста. (Колосян 2:14) Адаже Христос – кінець Закону для праведності кожного, хто вірить (Римлян 10:4). Тепер ми не мусимо дотримуватися всіх 613 законів Мойсеєвого завіту, нам потрібно лише вірити в Ісуса й отримувати Його праведність. (Римлян 3:22; 5:17)

І тоді Ісус сказав: «Отче, у Твої руки віддаю Мій дух!»

Гріх призводить до смерті. (Римлян 6:23) В Ісусі не було гріха, але Він узяв на Себе наш гріх. Сам Він не мав гріха, і ніщо не могло змусити Його померти. Він мусив добровільно померти і добровільно віддати Своє життя. Якби Він не зробив цього добровільно, наші гріхи не були б викуплені. Він прийняв наші гріхи за вибором, і коли Він віддав духа, наші гріхи померли з Ним, і в Божих очах ми були розп'яті з Христом (Галатів 2:20).

Він віддав духа; Він вирішив померти. Коли Ісус це зробив, сталося кілька речей.

1. **Завіса в храмі роздерлася надвоє, але роздерлася зверху донизу. Головна частина храму уособлювала землю, а внутрішнє святеє святих уособлювало небеса. Ця завіса була символічним розділенням між небом і землею (Євреїв 9:1-9).**

Обговорення:

Завіса в храмі була величезною. Це була велика завіса, що відділяла Святеє Святих від святого місця у храмі. Вона роздерлася зверху донизу; людина не змогла б цього зробити.

Ця завіса сягала від стіни до стіни і від стелі до підлоги, і була 60-90 футів (18-27 метрів) заввишки. Було б неможливо людині роздерти цю завісу, особливо в той спосіб, у який вона була роздerta. Люди, можливо, могли б роздерти її знизу догори, але ніколи зверху донизу. Це могло бути лише дією Бога, і точний час був у той момент, коли Ісус віддав духа. Священики та храмові лідери мали б побачити символізм і неможливість цього завдання, але, здається, їхні закам'янілі серця не дозволили їм побачити істину.

Лише первосвященику дозволялося заходити за цю завісу один раз на рік. (Вихід 30:10; Євреїв 9:7) Вони проходили процес очищення, перш ніж їм дозволялося увійти, й історія говорить нам, що їх обв'язували мотузкою на випадок, якщо вони помруть у святому святих. Тоді інші люди могли б витягнути їхні тіла, якби вони померли від нечистоти. Процес очищення священика означав, що Христос, як безгрішна жертва, увійде в Божу присутність і звершить викуплення за нас. Ця завіса означала, що людина відділена від Бога гріхом. (Ісаї 59:2) Ця завіса роздерлася в той самий момент, коли помер Христос, вказуючи на те, що тепер більше немає жодного розділення між Богом і людиною. Завіса означає тіло Ісуса, або Його плоть (Євреїв 10:20), і Його смерть відкрила нам новий шлях до Бога через нашу віру в Ісуса Христа.

Інші вважали, що, можливо, це не лише дає віруючим доступ до Отця, але й вивільнило Отця, щоб наповнити землю. (Псалом 72:19; Ісаї 6:3) Бог перебував у ковчезі Завіту та у Святому Святих. До приходу Христа Дух Божий не міг наповнювати землю, лише певних віруючих. (Псалом 51:11) Коли Христос помер і завіса роздерлася, це дозволило Богові вільно наповнювати землю, а людині – сміливо приступати до престолу благодаті (Євреїв 4:16).

Цар Юдейський

2. Стався землетрус. Земля затряслася, і скелі розкололися!

Сотник біля підніжжя хреста побачив землетрус і те, що сталося, і сказав: «Справді, Цей Чоловік був праведний!» (Луки 23:47) «Воістину, Він був Божий Син!» (Матвія 27:54).

3. Гроби відкрилися, і багато тіл померлих святих (або побожних людей) воскресли, і після воскресіння Ісуса вони увійшли до Єрусалима і з'явилися багатьом людям (Матвія 27:52).

Юдеї не хотіли, щоб тіла залишалися на хресті, оскільки наближалася Субота. Тож вони попросили Пілата перебити їм ноги (щоб вони померли швидше), і тоді тіла можна було б забрати.

Воїни прийшли і перебили ноги першому розбійникові та іншому. Але коли вони підійшли до Ісуса і побачили, що Він уже мертвий, то не перебили Йому ніг. Один із воїнів проколов Йому списом бік, і витекла кров і вода. **Це сталося для сповнення іншого Писання, що жодна кістка Його не буде зламана.** (Псалом 34:20; Числа 9:12) А також сповнилося інше Писання: «Вони дивитимуться на Того, Кого прокололи» (Захарії 12:10).

Коли настав вечір, прийшов багатий чоловік на ім'я Йосип з Ариматеї, який також був учнем Ісуса, пішов до Пілата і просив тіло Ісуса. Пілат здивувався, що Ісус уже помер. Коли сотник підтвердив це, вони віддали тіло Йосипові. У Йосипа була нова гробниця, яку він висік у скелі. Йосип купив чисте полотно, а Никодим прийшов зі смирною та прянощами, і вони обгорнули тіло полотном із пахощами.

Потім вони поклали тіло Ісуса в нову гробницю, де ще ніхто ніколи не був похований, і до входу в гробницю привалили великий камінь. Деякі жінки, серед них Марія Магдалина та інша Марія, бачили, де Його поклали.

Наступного дня первосвященики та фарисеї пішли до Пілата. Вони сказали йому, що Ісус говорив, ніби Він воскресне на третій день. Вони непокоїлися, що учні можуть прийти, вкрасти Його тіло і сказати людям, ніби Він воскрес із мертвих. Вони сказали, що це буде гірше, ніж раніше, і попросили поставити біля гробниці варту.

Пілат дав свій дозвіл; юдеї опечатали камінь і поставили варту охороняти гробницю.

Ісус у цій розповіді

Ісус був Агнцем Пасхи. Він був Агнцем, принесеним у жертву за наші гріхи, символізуючи всі жертви в законі. Він був виконанням закону. Так багато з того, що відбувається в цій історії, є прямим виконанням старозавітного пророцтва про Месію.

Ісус був розп'ятий між двома розбійниками, або революціонерами. Це виконало Ісаї 53:12, де сказано, що Ісуса зарахували до злочинців; деякі переклади кажуть «лиходіїв» або «злочинців». (Марка 15:28)

Воїни розіграли в жереб одяг Ісуса, виконуючи пророцтво з Псалма 22:17-18: «Я можу перелічити всі мої кості, а вони дивляться й витріщаються на мене. Вони ділять між собою мої одяжі, а за мій одяг кидають жеребок». Вони могли бачити Його кості, оскільки Він був оголений, і великий натовп витріщався на Ісуса.

Ісусові запропонували оцет, змішаний із жовчю, це виконало пророцтво з Псалма 69:21: «Дали мені жовчі до їжі, і в спразі моїй оцтом мене напоїли». Жовч також перекладається як гірке зілля або отрута. Існують припущення щодо зв'язку з Числами 5:11-31, але паралелі не до кінця зрозумілі.

Було пророцтво про незламані кості та проколений бік.

Його поховання багатим чоловіком, Йосипом з Ариматеї, також було провіщено в Ісаї 53:9.

Його розп'яття з розбійниками, або злочинцями, було провіщено в Ісаї 53:12: «...і до злочинців Його зарахували».

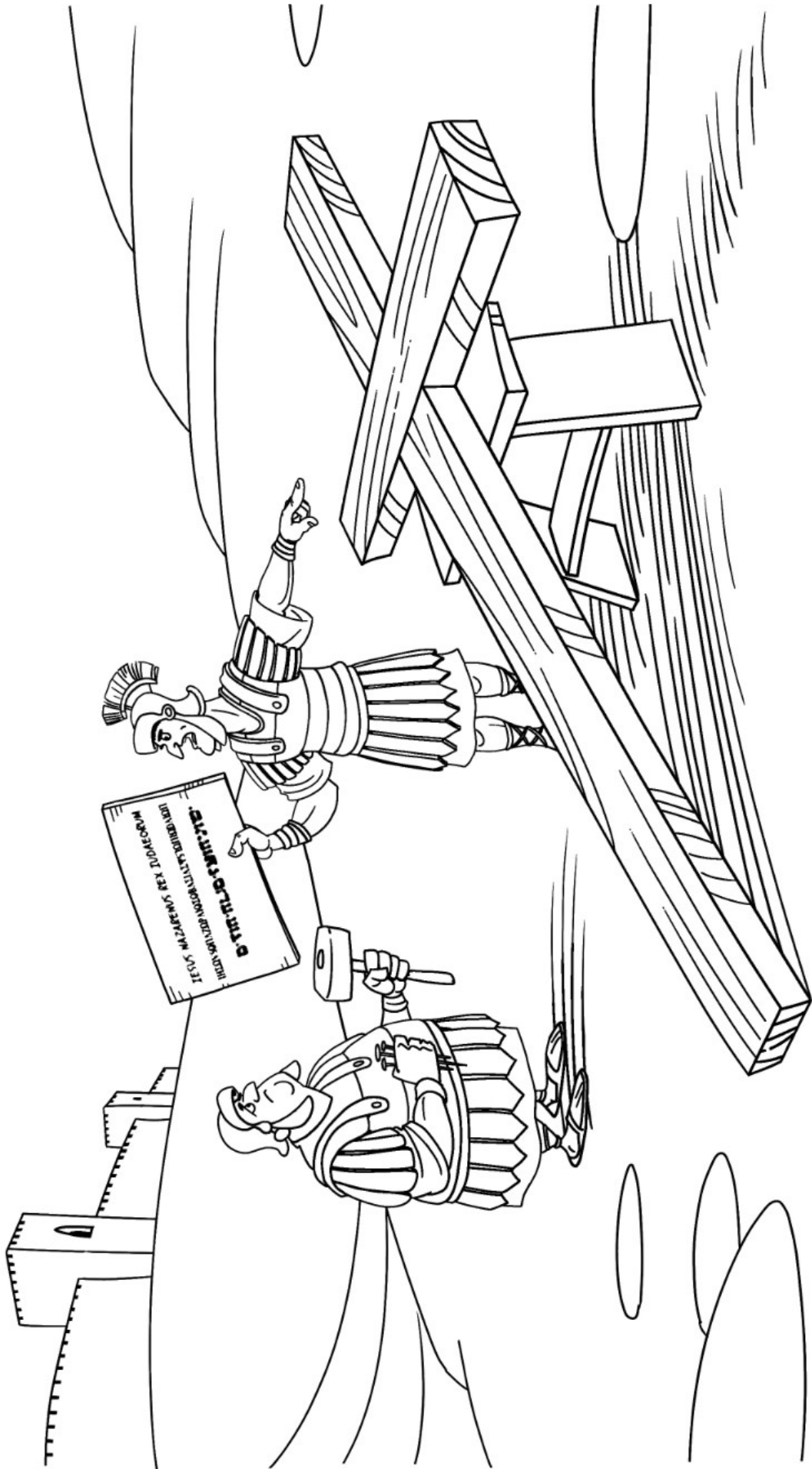
Він просив Господа простити їм (Луки 23:34); «...і за злочинців Він заступався». (Ісаї 53:12)

Люди кивали головами (Матвія 27:39-40), кажучи, якщо Він Син Божий, нехай зійде; це виконує Псалом 109:25.

Коли Ісус запитав, чому Бог Його покинув (Матвія 27:46; Марка 15:34), це виконало Псалом 22:1.

Ісус сказав: «Отче, у Твої руки віддаю Мій дух!» – це сповнення Псалма 31:5.

*Ви можете закінчити урок на сумовитій ноті. І ви можете обрати продовження на наступному уроці темою воскресіння.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

45. Хибно звинувачений

1. Чи вас коли-небудь звинувачували в тому, чого ви не робили?
2. Ви вважали це несправедливим?
3. Що в Матвія 5:44 сказано робити людям, які ненавидять вас і зневажають вас?

1 Івана 3:4-5

Кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня; гріх — це беззаконня. Ви знаєте, що Він з'явився, щоб забрати наші гріхи, і в Ньому немає гріха.

46. Коли півень співає

1. Скільки разів Ісус сказав, що півень проспівав в Євангелії від Марка 14:30?
2. У Марка 14:70, чому вони думали, що Петро був з Ісусом?
3. У Матвія 26:75 and Луки 22:62 what did Peter do after the rooster crowed?
4. У Євангелії від Івана 21, скільки разів Ісус запитував Петра, чи любить той його?

Римлян 5:20

Закон же прийшов, щоб помножився переступ. Але де помножився гріх, там щедро помножилася благодать.

47. Розіпни Його!

Прочитайте Матвія 27:11-26; Марка 15:6-11

1. Яке було перше запитання, яке Пилат поставив Ісусу?
2. Що мав зробити намісник для єврейського народу на цьому святі?
3. Хто такий Варавва?
4. Що сказала дружина Пілата?
5. Що зробив Пилат перед усім народом? (Матвія 27:24)

Ісаїя 53:7

Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня на заріз Він провадився, і як овечка перед стрижієм своїх мовчить, так і Він не відкривав Своїх уст.

48. Цар юдейський

Прочитайте Івана 19:17-42

1. Що написав Пилат на табличці, яку вони помістили над головою Ісуса на хресті?
2. Чому священики були засмучені тим, що він написав?
3. Коли вони прокололи бік Ісуса, що вийшло?
4. Хто прийшов, щоб забрати тіло Ісуса, а хто ще прийшов з ароматами, щоб намазати тіло?

Івана 3:14-15

І як Мойсей підняв змія в пустелі, так має бути піднятий і Син Людський, щоб кожний, хто повірить у Нього, мав життя вічне.